

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

REDACTIE

Algemene redactie

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be
Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35
filip.ceulemans@kerknet.be
Sien Wevers, 011 23 08 80
sien.wevers@kerknet.be
Varkensstraat 6, 2800 Mechelen
015 29 84 17

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie

COPYRIGHT

Alle teksten, foto's en
beeldmateriaal uit KERK & leven
zijn auteursrechtelijk beschermd.
Zonder toestemming van de
uitgever mogen ze op geen enkele
wijze worden verspreid. De uitgever
is niet verantwoordelijk voor
de inhoud van de advertenties.
Lezersbrieven moeten naam en
adres vermelden. De redactie
behoudt zich het recht teksten in te
korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER: Olivier Lins

OPKIKKERTJES

DEFRAGMENTEREN

Hedwig VAN PETEGHEM

Over het leven na de dood bestaan diverse theorieën en worden heel wat verhalen verteld waarin onze fantasieën, verlangens en hoop de vrije loop krijgen. Want, zoals de volksmond en ook de Bijbel zeggen, nog nooit keerde iemand terug om verslag uit te brengen over 'het leven zoals het is' in de hemel. Geregeld hoor ik zelfs door gelovigen zeggen: „Als er al een hemel is...” De twijfel wordt blijkbaar groter naargelang men dichter bij die overstep naar het onbekende komt.

Mensen gaan naar de begraafplaats, zetten ergens in een rustig hoekje een foto van een overledene neer of laten een mis doen.

Sommigen zeggen dat dat slechts een kwestie is van herinneringen ophalen. Je blijft maar leven zolang je in iemands gedachten blijft. Anderen zeggen dat het normaal is dat je een intense relatie, die plotseling wordt afgebroken door de dood, niet zomaar stopt. Hoe sterker de verbondenheid was, hoe langer de nasleep is.

En toch ben ik ervan overtuigd dat het meer is. Het is veel meer dan wat we in de natuur zien gebeuren, namelijk dat er altijd opnieuw lente komt. De onsterfelijke levensdraden die we dag na dag met een dierbare geweven hebben, gaan niet stuk. Een moeder die haar kind in haar hart

draagt, ook al zit het op de school of woont het al lang niet meer thuis, gebruikt andere maten en gewichten dan afstand en tijd.

Niet zichtbaar is niet hetzelfde als afwezig. Alles wat wij in ons leven opbouwen aan vriendschap en vertrouwen, aan rechtvaardigheid en geborgenheid, loopt in een rechte lijn voort, over de dood heen. Maar dan uitvergroet, uitgezuiverd ook, omdat we geen last meer hebben van tekorten en beperkingen. De stukjes hemel die we hier voor anderen maakten, krijgen hun volle glans. De zwarte vlekken, die onze dagen vaak verduisteren, worden eruit gegomd. De kracht van liefde doorbreekt de zwaarte-kracht.

Hoe mooi het in de hemel ook kan zijn, met mij mogen ze nog even wachten. Ik zou nog graag wat mensen op-hemelen alvorens het mijn beurt is.

En wie hoopt zijn moeder of vader, of wie dan ook, in de hemel niet terug te zien? Die heeft hier op zijn stukje aarde waarschijnlijk te veel hel meegemaakt. Wat hier nog 'gebricoleer' is, in stukken en brokken, wordt in de hemel geheeld, heel gemaakt. En geheiligd. Ongelooflijk, maar waar.

Dit cursiefje werd geplukt uit *Opkikkertjes* (Halewijn, Antwerpen, 2006). Het boek is inmiddels uitverkocht bij de uitgever.

Zondagsgebed

Bij de 31ste zondag door het jaar

God, U kent mij, U luistert
naar het roepen van mijn hart.
U hoort de bede die niemand hoort.

God, U bent er, altijd.
In die zekerheid weet ik mij geliefd,
in uw armen weet ik mij beschermd,
bij U voel ik me goed, altijd.

Dag en nacht ben ik met U verbonden,
de lijn naar U is altijd open,
nooit wijst U mij af,
bij U ben ik welkom dag en nacht.

De dagen glijden voorbij,
geen enkele dag is dezelfde,
U, God, blijft steeds dezelfde.

Als ik 's avonds de ogen sluit,
vraag ik dankbaar als een kind
uw zegen en bescherming voor de nacht,
dan zeg ik: „Dank u, God,
omdat U ook vandaag weer bij me was.”

Jeanny Dewaele

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER
VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Normaal gesproken moeten we rond de allerheiligendagen een nazomerke krijgen, het allerheiligennazomerke wat men ook wel eens het ouwe wijvenzomerke noemt. Maar veel goeds mag je daar toch niet van verwachten, want:

**HET NAZOMERTJE VAN ALLERHEILIGEN,
KAN VOOR DE WINTER NIET BEVEILIGEN.**

Trouwens, men heeft in de loop der eeuwen vastgesteld dat mooi weer op Allerheiligen zich nadien wreekt. En die wetenschap legden onze voorouders vast in deze spreuk:

**GEEFT ALLERHEILIGEN ZONNESCHIJN,
DAN ZAL HET SPOEDIG WINTER ZIJN.**

Nee, meestal is het maar frisjes rond deze tijd en dat is zelfs een voorwaarde gebleken om dat laatste nazomerke, dat van Martinus op 10 november, nog waar te maken. Want, zegt een weerspreuk:

**MET ALLERHEILIGEN WINTER
DAN IS HET MET MARTINUS ZOMER.**

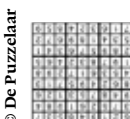
Ik weet het wel: meestal wordt Allerheiligen geïllustreerd langs een kerkhof, een graf waarop sneeuw ligt. Sneeuw met Allerheiligen, kan dat? Wel ja, 't zal zo ooit wel geweest zijn want er werden destijds daarover toch weerspreuken gemaakt. Zoals deze:
**ALS HET OP ALLERHEILIGEN SNEEUWT,
LEGT DAN MAAR UW PELS GEREED.**

SUDOKU

6		1					3	
					1	9	8	4
	4	8		5			2	
	6			9		7		
4			6		7			8
		7		3			6	
	8			7		3	4	
5	3	4	1					
	1					8		9

Ontdek meer en andere puzzels in onze
puzzelboeken en -tijdschriften.

DEPUZZELAAR

		5			1			
			8				6	5
				3	5		8	
	3					4	1	
5		2		4		6		8
	8	9					2	
	6		2	7				
3	5				4			
			9			7		

Ontdek meer en andere puzzels in onze
puzzelboeken en -tijdschriften.

DEPUZZELAAR

